

Esquire

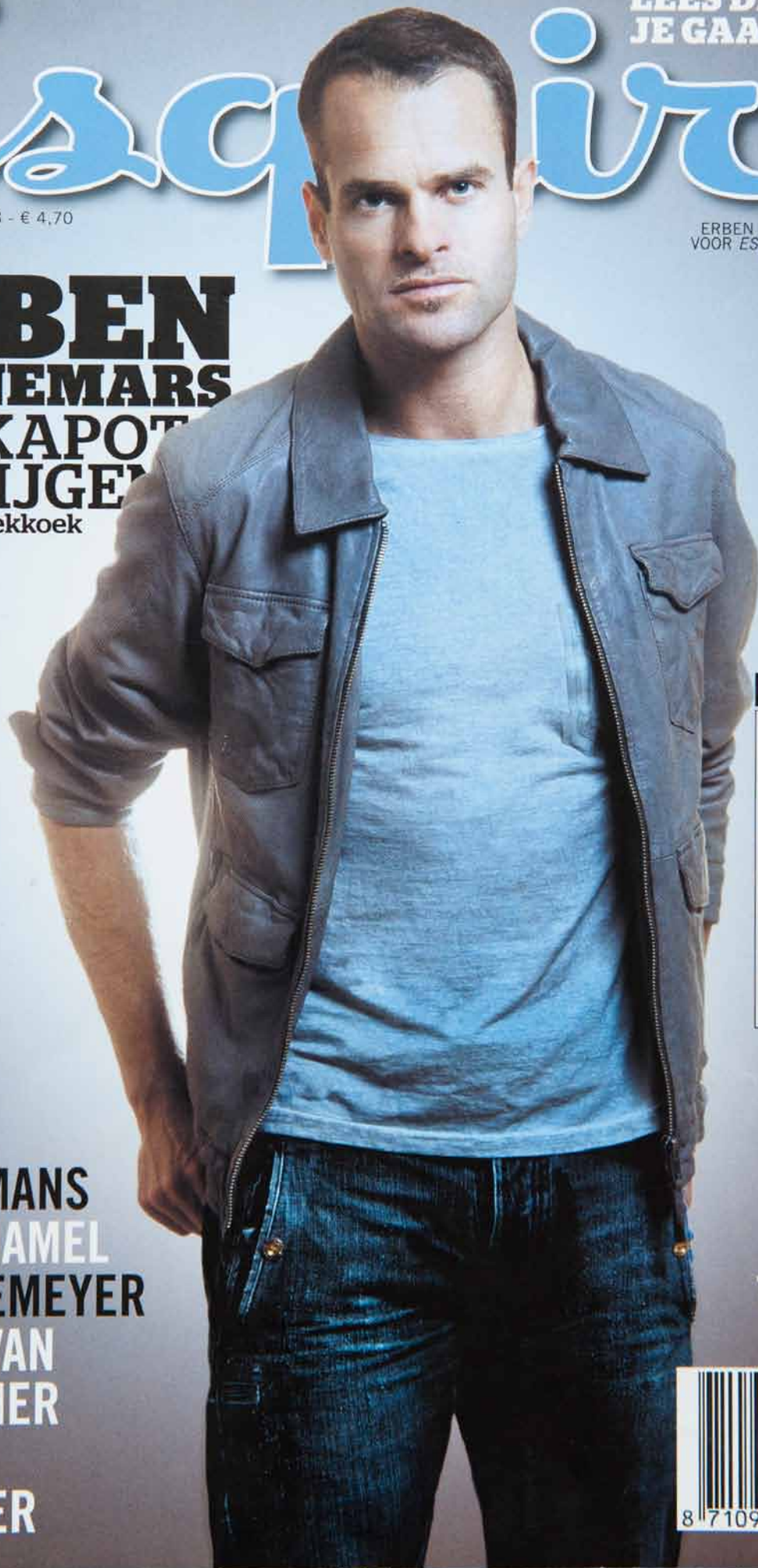
LEES DIT VOORDAT
JE GAAT SCHEIDEN

NR 8 - JANUARI 2008 - € 4,70

ERBEN WENNEMARS, EXCLUSIEF
VOOR *ESQUIRE* GEFOTOGRAFEERD
DOOR RUUD BINNEKAMP

ERBEN WENNEMARS NIET KAPOT TE KRIJGEN

door Cécile Koekkoek

DOSSIER

ALLES WAT
JE ALTIJD
AL WILDE
WETEN
(EN MEER)
OVER:
SCHOENEN

DE
MEEST
SEXY
VROUW
TER
WERELD
zie pag 60

+
HERMAN
BRUSSELMANS
WOUTER HAMEL
OSCAR NIEMEYER
PIET-JAN VAN
DEN KOMMER
MR. WIX
PIET RÖMER

door Gandor Bronkhorst fotografie Torben Raun

Man om op te letten

ALS EEN VISSSENKOM
Interieurontwerper
Piet-Jan van den Kommer
houdt van hout
(en hout van hem).

Langs de Noordervaart, een kanaaltje zoals er honderden liggen in de veenpolders van Noord-Holland, ligt de kantoorboerderij van interieurontwerper Piet-Jan van den Kommer, maar als je dat niet weet, rij je er voorbij. Alleen de massieve, donkergrijze toegangspoort onderscheidt de boerderij van de tientallen boerenbedrijven die zijn uitgestrooid over de regio.

De boerderij, die waarschijnlijk 'De Bron' gaat heten, staat vlakbij Stompeteren, een dorp zo typisch voor de provincie dat de televisieserie *De meiden van De Wit* er werd gefilmd. De boerderij detoneert niet. De bakstenen zijn wat nieuwer dan gemiddeld, de ramen zijn wat groter en de voordeur is in glas verwerkt, maar niets breekt met het landschap, ook het interieur niet.

Uit gladde betonnen vloer komen houten panelen naar boven die samen het blootgelegde skelet van de boerderij vormen. Binnen is het verder schaars gevuld. Een paar banken, een open keuken, een grote open haard en een massief houten tafel, waar Piet-Jan van den Kommer tegenaan leunt, terwijl hij zachtjes in zijn koffie roert. Hij draagt een grijze trui van Hugo Boss, heeft zijn halflange donkere haar achterover gekamd en een drie-dagen-baard laten staan.

'Leefbaar' noemt hij zijn sobere interieurs. Ze blijven op de achtergrond. Design vindt hij een vies woord, want dat doet hem denken aan 'een artistieke rode bal die nergens goed voor is'. Artistiek hoeft niet voor Piet-Jan van den Kommer. 'Ik wil iets maken wat puur is en leefbaar. Het mag niet stuk gaan, kinderen moeten kunnen rond rennen. Het ergste wat kan gebeuren, is wanneer mensen gaan leven naar hun interieur: "Schoenen uit voor je binnenkomt," dat werk.'

Over zijn schouder kijkt een schaap naar binnen. De andere schapen grazen rustig door. Soms lijkt het een klein beetje alsof 'binnen' in Van den Kommer's interieur ook 'buiten' is. De ruimte geeft vrijheid om te ademen, de natuurlijke materialen maken het interieur warm.

Hij tekende het interieur, zoals hij elk interieur tekent, met een vulpen waarvan de dikke lijnen door het hele boerderijkantoor heen te herkennen zijn. Het enige designstuk in de kamer dat niet van zijn hand kwam, is een Fiat 500 die in de hoek geparkeerd staat. Het is zijn eerste auto, de voorloper van zijn huidige 6,5 meter lange, 7-liter, vierwielangedreven diesel Chevrolet Silverado pick-uptruck, die staat

geparkeerd naast de werkplek waar zeven jonge mannen complete bomen door zaagmachines halen. Hier worden de meubels gemaakt waarmee Piet-Jan van den Kommer zijn interieurs vult. Hout is veruit het belangrijkste bestanddeel van al zijn ontwerpen. 'Het is goed te bewerken, ligt het meeste voor de hand, en wordt prachtig oud. Maar het belangrijkste: het is heel natuurlijk. Je kunt een ontwerp nooit los zien van zijn omgeving. Ik wil de wereld kunnen zien als ik binnen zit. In mijn nieuwste ontwerp heb ik tegenover de douche een groot raam met uitzicht op het strand gemaakt. Dat voelt natuurlijk. Al mijn materialen, hout, beton, lood, natuursteen: alles is natuurlijk. Daarom voelt het goed.'

'Bij alles wat ik maak, denk ik: wat zou nou lekker zijn? Mijn eigen slaapkamer heb ik zo ingericht dat de zon door mijn raam schijnt als hij opkomt. Ik wil dingen buiten zien bewegen, als een vissenkomp: er gebeurt niks, maar het beweegt en je blijft er wel naar kijken. Een ontwerp moet niet te veel aandacht vragen. Denk aan muziek van Marvin Gaye of Lou Rawls; die moet je ook niet te hard draaien, maar op de achtergrond horen.'

Hij volgde zijn opleiding aan de Meubelvak-school in Amsterdam, maar timmerde al op achtjarige leeftijd zijn eerste slee in elkaar. Zes jaar later leerde hij dat meubelmaken ook lucratief kon zijn. Hij haalde hout bij Doe-het-zelf-handel De Vries in zijn geboorteplaats Bergen, regelde een vriendje voor vijf gulden (Maikel, met wie hij nu nog steeds samenwerkt) en begon te timmeren. Een week later verkocht hij de tafel voor vierhonderd gulden.

In zijn tuin, naast een walnotenboom ('mijn anti-muggenboom') en de zelfgemaakte pizza-oven, pakt hij een noot op en vertelt over zijn

nieuwste project. 'Een Iraanse zakenman, wiens Nederlandse vrouw over mij had gehoord, wil dat ik het interieur van zijn 55-meter lange jacht inricht. Het is een oude houten mijnenveger, die hij in tegenstelling tot zijn collega's niet te protserig wil maken. Ik denk er nog aan om een open haard in te bouwen, maar een pizza-oven komt er zeker op.'

Alles in zijn ontwerpen is terug te brengen op zijn levensinstelling: 'Ooit heb ik voor mezelf besloten dat ik een leven zonder stress wilde hebben.' Dat leven gunt hij ook anderen, of dan tenminste: een plek om even bij te komen: thuis, midden in de natuur.

Vakantiehuis Zeeland

'Een leefbare vakantieplek, met een schitterende keuken die heel goed bij het huis past omdat we het staal van de ramen erin hebben verwerkt.'

Restaurant Fabel's (Bergen)

'Voorheen Otto & Mezzo. Ons eerste grote project en in al zijn tijdloosheid nog steeds iets om trots op te zijn.'

Barts (Amsterdam)

'Een groot nieuw kantoor voor een mooi bedrijf, met een mooi product (Barts mutsen en petten). Het is goed om te zien dat mensen ook steeds meer waarde hechten aan een mooi kantoor.'